

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου «Μέτρα για τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης κατά την τελική χρήση, ενεργειακές υπηρεσίες και άλλες διατάξεις»

Με το νόμο αυτό μεταφέρεται στο ελληνικό δίκαιο η Οδηγία 2006/32/ΕΚ «για την ενεργειακή απόδοση κατά την τελική χρήση και τις ενεργειακές υπηρεσίες και για την κατάργηση της Οδηγίας 93/76/ΕΟΚ του Συμβουλίου» (ΕΕ L 114/64). Για πρώτη φορά στην ελληνική ενεργειακή αγορά θεσπίζονται κανόνες και μέτρα για τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης κατά την τελική χρήση σε όλους τους τομείς οικονομικής δραστηριότητας και την ανάπτυξη της αγοράς ενεργειακών υπηρεσιών, διασφαλίζοντας την προστασία των καταναλωτών και τονώνοντας τον ανταγωνισμό για τα προϊόντα και τις υπηρεσίες, τα οποία μπορούν να οδηγήσουν σε βελτιωμένη ενεργειακή απόδοση από την πλευρά της ζήτησης.

Ο στόχος της ευρωπαϊκής πολιτικής για την ενέργεια και το περιβάλλον εκφράζεται άμεσα μέσω του τριπλού στόχου του 20-20-20 (δηλαδή 20% ενέργεια από ΑΠΕ – 20% εξοικονόμηση ενέργειας – 20% μείωση των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα μέχρι το 2020). Παρότι για την επίτευξη αυτού του στόχου απαιτείται ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο πολιτικών και οικονομικά αποδοτικών μέτρων, πρέπει να συνυπολογίσει κανείς το σημαντικό δυναμικό εξοικονόμησης ενέργειας που είναι παράλληλα οικονομικά, περιβαλλοντικά και κοινωνικά ελκυστικό για τους τελικούς καταναλωτές. Με τις επιδιωκόμενες βελτιώσεις στην ενεργειακή απόδοση κατά την τελική χρήση, ο νόμος στοχεύει να συμβάλλει, αφενός στον περιορισμό των εκπομπών αερίων που προκαλούν το φαινόμενο του θερμοκηπίου και αφετέρου στην ενίσχυση της ασφάλειας εφοδιασμού της χώρας.

Συγκεκριμένα το νέο νομοσχέδιο στοχεύει στη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης κατά την τελική χρήση στη χώρα μας με οικονομικά αποτελεσματικούς τρόπους μέσω μέτρων και κατάλληλων κινήτρων, αλλά και με την άρση των οικονομικών, νομικών και θεσμικών εμποδίων. Επίσης, στοχεύει στη δημιουργία κατάλληλων συνθηκών για την εύρυθμη ανάπτυξη της αγοράς ενεργειακών υπηρεσιών και παροχής μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης στους τελικούς καταναλωτές.

Ο νέος νόμος επιχειρεί να καλύψει όλους τους τομείς της τελικής κατανάλωσης ενέργειας, δηλαδή τον οικιακό τομέα, τη βιομηχανία (με εξαίρεση τις εγκαταστάσεις που εμπίπτουν στην εμπορία δικαιωμάτων εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου ΕΤS), τις μεταφορές (εκτός αερομεταφορών και ακτοπλοΐας), τον τριτογενή τομέα (δημόσιος, εμπορικός), τις ένοπλες δυνάμεις και τη γεωργία. Επίσης επιχειρεί να καλύψει όλους τους προμηθευτές ενέργειας δηλαδή, ηλεκτρισμού, πετρελαιοειδών προϊόντων (καύσιμα μεταφορών, θέρμανσης κλπ) και βιομάζα.

Στο νόμο περιλαμβάνεται η θέσπιση εθνικού ενδεικτικού στόχου για την εξοικονόμηση ενέργειας, ο οποίος θα αποτελέσει το μέσο για τη μέτρηση των βελτιώσεων της ενεργειακής απόδοσης και την επίτευξη επαρκούς ζήτησης στην αγορά ενεργειακών υπηρεσιών. Ο στόχος επιτυγχάνεται με την εφαρμογή μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, διατομεακών και ανά κατηγορία δραστηριότητας, τα οποία συγκροτούν το εθνικό Σχέδιο Δράσης Ενεργειακής Απόδοσης (ΣΔΕΑ).

Για την επίτευξη του στόχου, το Δημόσιο και οι φορείς του ευρύτερου δημόσιου τομέα καλούνται να διαδραματίσουν υποδειγματικό ρόλο στη λήψη των απαιτούμενων μέτρων βελτίωσης ενεργειακής απόδοσης και εξοικονόμησης ενέργειας στις εγκαταστάσεις και τον εξοπλισμό που διαθέτουν. Για το σκοπό αυτό, μεταξύ άλλων, τίθενται ελάχιστες απαιτήσεις ενεργειακής απόδοσης για τις προμήθειες του Δημοσίου και προβλέπεται η αντικατάσταση ή αναβάθμιση μη ενεργειακά αποδοτικού εξοπλισμού.

Για τον ιδιωτικό τομέα, μεταξύ άλλων, καθιερώνεται υποχρέωση των διανομέων ενέργειας, των διαχειριστών δικτύων διανομής και των επιχειρήσεων λιανικής πώλησης ενέργειας, να παρέχουν ενεργειακές υπηρεσίες και ενεργειακούς ελέγχους στους τελικούς καταναλωτές σε ανταγωνιστικές τιμές. Επίσης, οι φορείς που έχουν την ευθύνη εγκατάστασης, λειτουργίας και συντήρησης μετρητών ηλεκτρικής ενέργειας, φυσικού αερίου, τηλεθέρμανσης, τηλεψύξης και ζεστού νερού για οικιακή κατανάλωση αναλαμβάνουν την υποχρέωση να παρέχουν σε ανταγωνιστικές τιμές στους τελικούς καταναλωτές ατομικούς μετρητές και αναλυτικά τιμολόγια που θα περιλαμβάνουν πληροφορίες σχετικές με την κατανάλωση, καθώς και άλλα τεχνικά στοιχεία, έτσι ώστε να μπορούν αυτοί να ρυθμίζουν την κατανάλωση σύμφωνα με τις πραγματικές τους ανάγκες.

Ο στόχος της βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης ενισχύεται σε σημαντικό βαθμό με την ανάπτυξη της αγοράς ενεργειακών υπηρεσιών προς τους τελικούς καταναλωτές και τον ιδιαίτερα σημαντικό ρόλο που αναμένεται να παίξουν οι νέες Επιχειρήσεις Ενεργειακών Υπηρεσιών (ΕΕΥ), γνωστές και ως ESCOs (δηλαδή Energy Services Companies). Τόσο η απελευθέρωση της αγοράς της

ηλεκτρικής ενέργειας, όσο και οι νέες απαιτήσεις που διαμορφώνονται στο επίπεδο της ενεργειακής διαχείρισης, απαιτούν εξειδικευμένες γνώσεις και νέες πρακτικές. Στο νέο σκηνικό, αυτές οι επιχειρήσεις θα παρέχουν ολοκληρωμένες ενεργειακές υπηρεσίες ή θα εφαρμόζουν μέτρα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης στις εγκαταστάσεις ή το οίκημα ενός χρήστη, από την προμήθεια του εξοπλισμού και την εγκατάσταση, ως τη χρηματοδότηση της δαπάνης και τη διαχείριση του συστήματος αναλαμβάνοντας επιχειρηματικό και οικονομικό, ενώ η πληρωμή των παρεχομένων υπηρεσιών θα βασίζεται στην εξοικονομούμενη ενέργεια που θα επιτυγχάνεται μέσω των βελτιώσεων της ενεργειακής απόδοσης και στην τήρηση των λοιπών συμφωνούμενων κριτηρίων απόδοσης.

Η υλοποίηση αυτών των έργων μπορεί να γίνεται μέσω Χρηματοδότησης από Τρίτους (ΧΑΤ). Αυτός δεν είναι, παρά ένας εναλλακτικός τρόπος για την πραγματοποίηση ιδιωτικών επενδύσεων εξοικονόμησης ενέργειας σε μια δύσκολη οικονομική συγκυρία, εκεί που δεν υπάρχουν ίδια κεφάλαια, ενώ μπορεί να εφαρμοστεί τόσο στο δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό τομέα (βιομηχανικό, οικιακό, εμπορικό, κλπ.). Η χρηματοδότηση μπορεί να προέρχεται από κεφάλαια της ΕΕΥ ή από κεφάλαια διάφορων χρηματοπιστωτικών οργανισμών, όπως τράπεζες, venture capitals κ.λπ. ή ακόμα με συνδυασμό κεφαλαίων που ενδεχομένως διαθέτει ο πελάτης – χρήστης.

Επίσης, με το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου προωθείται νομοθετική ρύθμιση σύμφωνα με την οποία αφενός ορίζεται το Επισπεύδον Υπουργείο για το συντονισμό και την υποστήριξη του μηχανισμού προώθησης των Πράσινων Δημόσιων Συμβάσεων στην Ελλάδα και αφετέρου συστήνεται Διυπουργική Επιτροπή με κύρια αρμοδιότητα την εκπόνηση και εφαρμογή του Εθνικού Σχεδίου Δράσης για τις Πράσινες Δημόσιες Συμβάσεις.

Προκειμένου να διαμορφωθεί ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο «πράσινων» δημοσίων συμβάσεων και δεδομένου ότι έχει τεθεί ως στόχος από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή το 50% των δημοσίων συμβάσεων να είναι πράσινες έως το 2010, με κίνδυνο αποκλεισμού της ελληνικής αγοράς, καθίσταται απαραίτητη η συνεργασία των Υπουργείων (1) Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής (2) Οικονομίας Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας (3) Οικονομικών (4) Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων και (5) Εσωτερικών Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης τα οποία έχουν συναρμοδιότητα στην εκπόνηση του Εθνικού Σχεδίου Δράσης για τις Πράσινες Δημόσιες Συμβάσεις και στη διαμόρφωση της πολιτικής των δημοσίων συμβάσεων, λαμβάνοντας υπόψη περιβαλλοντικά κριτήρια.

Σε κάθε περίπτωση, θα χρειαστεί σημαντική αλλαγή στην καταναλωτική συμπεριφορά, έτσι ώστε να απαιτείται λιγότερη ενέργεια, χωρίς υποβάθμιση της ποιότητας ζωής.

ΑΝΑΛΥΣΗ ΚΑΤ' ΑΡΘΡΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α' - Σκοπός και πεδίο εφαρμογής

Άρθρο 1 - Σκοπός

Στο άρθρο 1 καθορίζεται ότι ο σκοπός του νόμου είναι η βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης κατά την τελική χρήση ενέργειας και η ανάπτυξη αγοράς ενεργειακών υπηρεσιών, μέσω κατάλληλων θεσμικών, νομικών, χρηματοοικονομικών συνθηκών, αλλά και ενδεικτικών στόχων. (Το άρθρο 1 αντιστοιχεί στο άρθρο 1 της Οδηγίας).

Άρθρο 2 - Πεδίο εφαρμογής

Στο άρθρο 2 προσδιορίζεται το πεδίο εφαρμογής και συγκεκριμένα σύμφωνα με την παράγραφο 1 ο νέος νόμος εφαρμόζεται στους παρόχους ενεργειακών υπηρεσιών και άλλων μέτρων βελτίωσης ενεργειακής απόδοσης, στους διανομείς ενέργειας, στους διαχειριστές δικτύων διανομής και στις επιχειρήσεις λιανικής πώλησης ενέργειας, στους τελικούς καταναλωτές και στις ένοπλες δυνάμεις. Στην παράγραφο 2 εξαιρούνται οι επιχειρήσεις που εμπίπτουν στην εμπορία δικαιωμάτων εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου για τον προσδιορισμό και τον έλεγχο του ενδεικτικού. (Το άρθρο 2 αντιστοιχεί στο άρθρο 2 της Οδηγίας).

Άρθρο 3 - Ορισμοί

Στο άρθρο 3, δίνονται οι βασικοί ορισμοί. Συγκεκριμένα ορίζονται οι έννοιες: Ενέργεια, Ενεργειακή απόδοση, Βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης, Εξοικονόμηση ενέργειας, Ενεργειακή υπηρεσία, Μηχανισμοί βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, Προγράμματα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, Μέτρα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, Επιχείρηση Ενεργειακών Υπηρεσιών (ΕΕΥ), Σύμβαση Ενεργειακής Απόδοσης (ΣΕΑ), Χρηματοδότηση από Τρίτους (ΧΑΤ), Ενεργειακός έλεγχος,

Χρηματοοικονομικά μέσα για την εξοικονόμηση ενέργειας, Τελικός καταναλωτής, Διανομέας ενέργειας, Διαχειριστής δικτύου διανομής, Επιχείρηση λιανικής πώλησης ενέργειας, Μικροδιανομέας, Λευκά πιστοποιητικά.

(Το άρθρο 3 αντιστοιχεί στο άρθρο 3 της Οδηγίας).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄ - Στόχοι και μέσα εξοικονόμησης ενέργειας

Άρθρο 4 - Γενικός στόχος

Στην παράγραφο 1 θεσπίζεται εθνικός ενδεικτικός στόχος εξοικονόμησης ενέργειας 9%, για το 2016, με την ανάπτυξη ενεργειακών υπηρεσιών και άλλων μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης.

Στην παράγραφο 2 προβλέπεται ότι με απόφαση Υπουργού ΠΕΚΑ θα καθορισθεί το ενεργειακό περιεχόμενο των καυσίμων για τελική χρήση, το γενικό πλαίσιο για τη μέτρηση και την επαλήθευση της εξοικονόμησης ενέργειας και ενδεικτικός κατάλογος επιλέξιμων μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης.

(Η παρ. 1 αντιστοιχεί στην παρ. 1 του άρθρου 4 της Οδηγίας. Η παρ. 2 αντιστοιχεί στην παρ. 3 του άρθρου 4 της Οδηγίας και στα Παραρτήματα II, III και IV της Οδηγίας).

Άρθρο 5 - Μεθοδολογία υπολογισμού του εθνικού ενδεικτικού στόχου εξοικονόμησης ενέργειας

Σύμφωνα με την παράγραφο 1, για τον υπολογισμό του εθνικού ενδεικτικού στόχου ορίζεται μέση ετήσια τελική ενεργειακή κατανάλωση αναφοράς, η οποία προκύπτει από το μέσο όρο της ετήσιας εγχώριας τελικής ενεργειακής κατανάλωσης κατά την πενταετία 2001-2005. Ειδικότερα, στην παράγραφο 2 αναφέρεται ότι ο εθνικός ενδεικτικός στόχος θα είναι το αποτέλεσμα της ετήσιας εξοικονόμησης ενέργειας που επιτυγχάνεται σωρευτικά (σε GWh), ενώ σύμφωνα με την παράγραφο 3 μπορεί να λαμβάνεται υπόψη η εξοικονόμηση ενέργειας που έχει προκύψει κατά την περίοδο ενός συγκεκριμένου έτους μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, η οποία είναι αποτέλεσμα της εφαρμογής μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης που έχουν ληφθεί σε προηγούμενο έτος.

Σε κάθε περίπτωση, σύμφωνα με την παράγραφο 4, η εξοικονόμηση ενέργειας που επιτυγχάνεται πρέπει να είναι επαληθεύσιμη και μετρήσιμη ή εναλλακτικά υπολογίζεται βάσει εκτιμήσεων.

(Το άρθρο 5 αντιστοιχεί στο Παράρτημα I της Οδηγίας).

Άρθρο 6 - Σχέδια Δράσης Ενεργειακής Απόδοσης – Κίνητρα και άλλα μέτρα για τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης

Η παράγραφος 1 υπογραμμίζει ότι για την επίτευξη του εθνικού ενδεικτικού στόχου, λαμβάνονται οικονομικά εφικτά, εύλογα και αποδοτικά μέτρα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης στο πλαίσιο υλοποίησης Σχεδίων Δράσης Ενεργειακής Απόδοσης (ΣΔΕΑ), τα οποία υποβάλλονται στην Ευρωπαϊκή επιτροπή.

Στις παραγράφους 2 και 3 ορίζονται τα περιεχόμενα των ΣΔΕΑ, τα χρονικά διαστήματα και οι ημερομηνίες υποβολής τους στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Στα ΣΔΕΑ περιλαμβάνεται η ανάλυση και αξιολόγηση του προηγούμενου ΣΔΕΑ, η επίτευξη των στόχων εξοικονόμησης ενέργειας, πρόσθετα μέτρα σε περίπτωση απόκλισης από το στόχο και αποτίμηση των μέτρων.

Στην παράγραφο 4 περιγράφεται ότι με ΚΥΑ του Υπουργού ΠΕΚΑ και Οικονομίας θεσπίζονται χρηματοοικονομικά μέσα ή/και άλλα κίνητρα.

(Οι παρ. 1, 2 και 3 αντιστοιχούν στην παρ. 2 του άρθρου 14 της Οδηγίας. Η παρ. 2 αντιστοιχεί κυρίως στην παρ. 2 του άρθρου 4 της Οδηγίας. Η παρ. 3 περ. δ' αντιστοιχεί στην παρ. 4 του άρθρου 15 της Οδηγίας. Η παρ. 4 αντιστοιχεί στην παρ. 1 του άρθρου 9 και στην παρ. 3 του άρθρου 6 της Οδηγίας).

Άρθρο 7 - Ευθύνη επίβλεψης του εθνικού ενδεικτικού στόχου και των απαιτήσεων ενεργειακής απόδοσης

Σύμφωνα με την παράγραφο 1 το ΥΠΕΚΑ έχει τον γενικό έλεγχο και την ευθύνη επίβλεψης της υλοποίησης των ενεργειών για την επίτευξη του εθνικού ενδεικτικού στόχου εξοικονόμησης ενέργειας, ενώ στην παράγραφο 2 ορίζεται ότι το ΥΠΕΚΑ δύναται να συνάπτει συμβάσεις με το ΚΑΠΕ και άλλους φορείς και οργανισμούς του Δημοσίου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα για την εκπόνηση μελετών, σχεδίων δράσης και εθνικών εκθέσεων, καθώς επίσης και κατάλογο των δράσεων και υποχρεώσεων της χώρας που απορρέουν από τον παρόντα νόμο.

(Το παρόν άρθρο αντιστοιχεί στην παρ. 4 του άρθρου 4 της Οδηγίας και στην παρ. 2 του άρθρου 5 της Οδηγίας).

Άρθρο 8 - Ενεργειακή απόδοση κατά την τελική χρήση στο Δημόσιο και ευρύτερο Δημόσιο τομέα

Στην παράγραφο 1 αναφέρεται ότι με ΚΥΑ των Υπουργών Εσωτερικών, Οικονομίας και ΠΕΚΑ ρυθμίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις για τη σταδιακή εφαρμογή συστήματος ενεργειακής διαχείρισης σε όλους τους οργανισμούς του Δημοσίου και ευρύτερου δημόσιου τομέα. Επίσης με όμοια απόφαση θεσπίζονται μέτρα βελτίωσης και τίθενται οι ελάχιστες απαιτήσεις ενεργειακής απόδοσης για τις προμήθειες του Δημοσίου και των φορέων του ευρύτερου δημόσιου τομέα.

Στην παράγραφο 2 εξειδικεύονται περαιτέρω τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν για τη μείωση της ενεργειακής κατανάλωσης των κτιρίων του δημοσίου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα, τα οποία να καθορισθούν επίσης με ΚΥΑ των Υπουργών Εσωτερικών, Οικονομίας και ΠΕΚΑ.

Στην παράγραφο 3 με ΚΥΑ των Υπουργών Εσωτερικών, Οικονομίας και ΠΕΚΑ θεσπίζεται Κανονισμός προμηθειών για τα οχήματα όλων των κατηγοριών, του Δημοσίου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα, ενώ με ΚΥΑ των Υπουργών ΠΕΚΑ και Υποδομών καταρτίζεται κατάλογος προδιαγραφών ενεργειακά αποδοτικών οχημάτων.

Στην παράγραφο 4 αναφέρεται ότι το Δημόσιο και οι φορείς του ευρύτερου δημόσιου τομέα υποχρεούνται στην ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ τους σχετικά με τις βέλτιστες πρακτικές που εφαρμόζουν για τη βελτίωση της ενεργειακής τους απόδοσης με το συντονισμό του ΥΠΕΚΑ. (Το άρθρο 8 αντιστοιχεί στην παρ. 1 του άρθρου 5 της Οδηγίας).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ' - Προώθηση των ενεργειακών υπηρεσιών και της ενεργειακής απόδοσης κατά την τελική χρήση

Άρθρο 9 - Υποχρεώσεις των διανομέων ενέργειας, διαχειριστών δικτύων διανομής και επιχειρήσεων λιανικής πώλησης ενέργειας

Στην παράγραφο 1 ορίζεται ότι οι διανομείς ενέργειας, οι διαχειριστές δικτύων διανομής και οι επιχειρήσεις λιανικής πώλησης ενέργειας υποχρεούνται να παρέχουν, ανά έτος, στο ΥΠΕΚΑ τις απαραίτητες συγκεντρωτικές στατιστικές πληροφορίες, οι οποίες θα καθορισθούν επακριβώς με απόφαση του Υπουργού ΠΕΚΑ, σχετικά με τους τελικούς καταναλωτές τους, προκειμένου να σχεδιάζονται και να υλοποιούνται προγράμματα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης.

Επίσης, σύμφωνα με την παράγραφο 2 οι διανομείς ενέργειας, οι διαχειριστές δικτύων διανομής και οι επιχειρήσεις λιανικής πώλησης ενέργειας (εκτός από τις εξαιρέσεις της παραγράφου 4) υποχρεούνται να προσφέρουν στους τελικούς καταναλωτές τους σε ανταγωνιστικές τιμές ενεργειακές υπηρεσίες ή/και ενεργειακούς ελέγχους ή/και μέτρα βελτίωσης ενεργειακής απόδοσης.

Στην παράγραφο 3 καθορίζονται πρόστιμα για τους παραβάτες των προηγούμενων παραγράφων.

Στην παράγραφο 5 ορίζεται ότι με προεδρικό διάταγμα δύναται να συσταθεί Ταμείο για την επιδότηση προγραμμάτων και άλλων μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, με σκοπό την εξυπηρέτηση των στόχων της εθνικής ενεργειακής πολιτικής για ορθολογική χρήση και εξοικονόμηση ενέργειας.

(Η παρ.1 αντιστοιχεί στην παρ. 1α του άρθρου 6 της Οδηγίας και η παρ. 2 στις παρ. 2αί και 2αίι του άρθρου 6 της Οδηγίας. Η παρ. 3 αντιστοιχεί στην παρ. 1β του άρθρου 6 της Οδηγίας. Η παρ. 5 αντιστοιχεί στην παρ. 2α iii του άρθρου 6 και στο άρθρο 11 της Οδηγίας. Η παρ. 4 αντιστοιχεί στην παρ. 5 του άρθρου 6 της Οδηγίας).

Άρθρο 10 - Μητρώο και Κώδικας Δεοντολογίας ΕΕΥ

Στην παράγραφο 1 συνιστάται Μητρώο ΕΕΥ.

Στην παράγραφο 2 αναφέρεται ότι ο τρόπος οργάνωσης, η διαδικασία, τα κριτήρια και τα απαραίτητα δικαιολογητικά για την καταχώρηση στις μερίδες του Μητρώου ΕΕΥ θα οριστούν με απόφαση του Υπουργού ΠΕΚΑ.

Στην παράγραφο 3 ορίζεται επίσης ότι με απόφαση του Υπουργού ΠΕΚΑ θεσπίζεται Κώδικας Δεοντολογίας ΕΕΥ σχετικά με τις αρχές και τις δεσμεύσεις που οφείλουν να τηρούν οι ΕΕΥ.

Στην παράγραφο 4 στοιχεία των ΣΕΑ καταχωρούνται στο Μητρώο ΕΕΥ για την παρακολούθηση επίτευξης του εθνικού ενδεικτικού στόχου.

(Το άρθρο 10 αντιστοιχεί στο άρθρο 8 της Οδηγίας. Η παρ. 4 αντιστοιχεί επίσης στην παρ. 1 του άρθρου 7 της Οδηγίας).

Άρθρο 11 - Εκούσιες Συμφωνίες

Η παράγραφος 1 προβλέπει ότι για τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης τομέων τελικής κατανάλωσης ενέργειας, συνάπτονται εκούσιες συμφωνίες ή άλλα σχήματα προσανατολισμένα στην αγορά, όπως τα λευκά πιστοποιητικά, μεταξύ ιδιωτικών φορέων ή μεταξύ αυτών και φορέων του δημοσίου, οι οποίες, σύμφωνα με την παράγραφο 2 και με την επιφύλαξη της προστασίας των προσωπικών δεδομένων και των εμπορικά ευαίσθητων πληροφοριών που περιέχονται σε αυτές, δημοσιεύονται πριν από την εφαρμογή τους σε ειδικό διαδικτυακό χώρο του ΥΠΕΚΑ. (Το άρθρο 10 αντιστοιχεί στην παρ. 2β του άρθρου 6 της Οδηγίας).

Άρθρο 12 - Διαθεσιμότητα πληροφοριών

Σύμφωνα με την παράγραφο 1 δημιουργείται ειδικός διαδικτυακός χώρος στο ΥΠΕΚΑ, μέσω του οποίου παρέχεται ενημέρωση και πληροφόρηση των τελικών καταναλωτών και των φορέων της αγοράς, σχετικά με τους μηχανισμούς ενεργειακής απόδοσης, τα χρηματοοικονομικά μέσα και τα τρέχοντα προγράμματα εξοικονόμησης ενέργειας.

Επίσης, σύμφωνα με την παράγραφο 2, με ΚΥΑ των Υπουργών ΠΕΚΑ και Οικονομίας, θα οριστούν κίνητρα για τους φορείς της αγοράς για να παρέχουν ενεργειακές υπηρεσίες, πληροφορίες και συμβουλές προς τους τελικούς καταναλωτές σχετικά με τη βελτίωση της ενεργειακής τους απόδοσης κατά την τελική χρήση.

Η παράγραφος 3 ορίζει ότι από αρμόδια υπηρεσία του ΥΠΕΚΑ θα παρέχονται υποδείγματα ΣΕΑ.

(Η παρ. 1 αντιστοιχεί στην παρ. 1 του άρθρου 7 της Οδηγίας. Η παρ. 2 αντιστοιχεί στην παρ. 2 του άρθρου 7 της Οδηγίας. Η παρ. 3 αντιστοιχεί στην παρ. 2 του άρθρου 9 της Οδηγίας).

Άρθρο 13 - Ρύθμιση τιμολογίων και άλλες υποχρεώσεις για την ενίσχυση της ενεργειακής αποδοτικότητας

Το άρθρο 12 καταργεί τα στοιχεία των τιμολογίων που λειτουργούν ως κίνητρα για την άσκοπη αύξηση της διακινούμενης ενέργειας. Επίσης, δύναται να επιβάλλονται στους κατόχους αδειών και στις επιχειρήσεις φυσικού αερίου, υποχρεώσεις παροχής υπηρεσιών κοινής ωφέλειας. (Το άρθρο 12 αντιστοιχεί στο άρθρο 10 της Οδηγίας).

Άρθρο 14 - Ενεργειακοί Έλεγχοι

Στην παράγραφο 1 ορίζεται ότι οι ενεργειακοί έλεγχοι διεξάγονται από ΕΕΥ, ενεργειακούς επιθεωρητές κατά την έννοια του ν. 3661/2008 και ειδικά για τις βιομηχανικές εγκαταστάσεις με τρόπο που να διασφαλίζεται υψηλή ποιότητα.

Στην παράγραφο 2 επισημαίνεται ότι οι απαιτήσεις της παρ. 1 ισχύουν και για εκούσιες συμφωνίες.

Ειδικά για τα τμήματα της αγοράς με υψηλό κόστος συναλλαγών, προβλέπεται στην παράγραφο 3 η δυνατότητα υποκατάστασης των ενεργειακών ελέγχων με άλλα πιο ευέλικτα και οικονομικά μέσα, όπως ερωτηματολόγια ή/και ηλεκτρονικές διαδικτυακές εφαρμογές.

(Η παρ. 1 αντιστοιχεί στο άρθρο 8 και στην παρ. 1 και 3 του άρθρου 12 της Οδηγίας. Η παρ. 2 αντιστοιχεί στην παρ. 3 του άρθρου 12 της οδηγίας. Η παρ. 3 αντιστοιχεί στην παρ. 2 του άρθρου 12 της Οδηγίας).

Άρθρο 15 - Μετρητές και αναλυτικοί λογαριασμοί για την κατανάλωση ενέργειας

Στις παραγράφους 1 και 2 αναφέρεται ότι οι φορείς που έχουν την ευθύνη εγκατάστασης, λειτουργίας και συντήρησης μετρητών ηλεκτρικής ενέργειας, φυσικού αερίου, τηλεθέρμανσης, τηλεψύξης και ζεστού νερού χρήσης για οικιακή κατανάλωση, εκτός των εξαιρέσεων της παραγράφου 4, πρέπει να παρέχουν ατομικούς μετρητές που αντικατοπτρίζουν την πραγματική ενεργειακή κατανάλωση και παρέχουν πληροφορίες για τον πραγματικό χρόνο χρήσης σε κάθε νέα σύνδεση και κατά την αντικατάσταση υφιστάμενου μετρητή.

Στην παράγραφο 3 αναφέρονται επίσης τα στοιχεία που πρέπει να περιλαμβάνουν οι λογαριασμοί προς τους τελικούς καταναλωτές.

(Οι παρ. 1 και 2 αντιστοιχούν στην παρ. 1 του άρθρου 13 της Οδηγίας. Η παρ. 3 αντιστοιχεί στην παρ. 3 του άρθρου 13 της Οδηγίας).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ' - Λοιπές Διατάξεις

Άρθρο 16 - Συμβάσεις Ενεργειακής Απόδοσης

Στην παράγραφο 1 περιγράφονται μερικά από τα στοιχεία που πρέπει να περιλαμβάνει μια Σύμβαση Ενεργειακής Απόδοσης (ΣΕΑ) μεταξύ του τελικού καταναλωτή και της Επιχείρησης Ενεργειακών Υπηρεσιών (ΕΕΥ).

Σύμφωνα με την παράγραφο 2, στη ΣΕΑ δύναται να συμμετέχει τρίτος, ο οποίος χρηματοδοτεί την παρεχόμενη ενεργειακή υπηρεσία σύμφωνα με τους όρους της Χρηματοδότησης από Τρίτους.

Στην παράγραφο 3 περιγράφεται η διαδικασία παροχής ενεργειακής υπηρεσίας από ΕΕΥ. Ο τελικός καταναλωτής αναλαμβάνει την υποχρέωση να πληρώνει το συμφωνημένο οικονομικό αντάλλαγμα της παρεχόμενης ενεργειακής υπηρεσίας με βάση την εξοικονόμηση ενέργειας που επιτυγχάνεται. Η ΕΕΥ εγγυάται την εξοικονόμηση ενέργειας και το οικονομικό όφελος καθ' όλη τη διάρκεια του συμβατικού χρόνου.

Στην παράγραφο 4 δίνεται η δυνατότητα πρόσβασης της ΕΕΥ στις εγκαταστάσεις του τελικού καταναλωτή.

Στις παραγράφους 5, 6, 7 και 8 επιτρέπεται η πώληση, μίσθωση, η μεταβίβαση κυριότητας, η εκμίσθωσή του ενεργειακού εξοπλισμού.

Σύμφωνα με την παράγραφο 9, το Δημόσιο και τα νομικά πρόσωπα του ευρύτερου δημόσιου τομέα δύνανται να καταρτίζουν εγγράφως ΣΕΑ με ΕΕΥ, με ή χωρίς Χρηματοδότηση από Τρίτους.

Άρθρο 17 - Εμπράγματα Ασφάλειες

Το άρθρο 17 ορίζει ότι στο πλαίσιο μιας ΣΕΑ, για τον κινητό ενεργειακό εξοπλισμό, επιτρέπεται να συσταθεί ενέχυρο μεταξύ του τελικού καταναλωτή και της ΕΕΥ.

Άρθρο 18 – Πράσινες Δημόσιες Συμβάσεις

Στην παρ. 1 ορίζεται ως Επισπεύδον Υπουργείο αρμόδιο για τη χάραξη της Εθνικής Πολιτικής και την εκπόνηση Εθνικού Σχεδίου Δράσης για την προώθηση των Πράσινων Δημόσιων Συμβάσεων, βάσει των υφισταμένων ρυθμίσεων της Κοινοτικής νομοθεσίας, το ΥΠΕΚΑ.

Στην παρ. 2 συστήνεται Διυπουργική Επιτροπή Πράσινων Δημόσιων Συμβάσεων για την πραγματοποίηση του συντονιστικού έργου του Υπουργείου ΥΠΕΚΑ και την εναρμόνιση των πολιτικών που ασκούνται από τα συναρμόδια Υπουργεία, καθώς επίσης για τη χάραξη Εθνικής Πολιτικής και την εκπόνηση Εθνικού Σχεδίου Δράσης για την προώθηση των Πράσινων Δημόσιων Συμβάσεων. Η Επιτροπή αυτή αποτελείται από 3 εκπροσώπους του ΥΠΕΚΑ, 2 εκπροσώπους του Υπουργείου Οικονομίας Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, 2 εκπροσώπους του Υπουργείου Οικονομικών, 2 εκπροσώπους του Υπουργείου Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων και 2 εκπροσώπους του Υπουργείου Εσωτερικών Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης.

Στην παρ. 3 δίνεται η δυνατότητα συμμετοχής στη Διυπουργική Επιτροπή εκπροσώπων άλλων κατά περίπτωση Υπουργείων ή φορέων του δημοσίου ή ιδιωτικού τομέα, πανεπιστημιακών ιδρυμάτων ή επιστημονικών ιδρυμάτων και οργανισμών, του ΣΕΒ ή άλλων αντίστοιχων Συνδέσμων ή Ενώσεων ή Επιμελητηρίων.

Στην παρ. 4 προβλέπεται ότι τα μέλη της Διυπουργικής Επιτροπής προτείνονται από τα αρμόδια Υπουργεία που εκπροσωπούν και ορίζονται με απόφαση του Υπουργού ΠΕΚΑ. Με την ίδια απόφαση ορίζονται όλα τα αναγκαία θέματα για τη λειτουργία της Επιτροπής.

Στην παρ. 5 προβλέπεται ότι με απόφαση του οικείου Υπουργού μετά από πρόταση της Διυπουργικής Επιτροπής μπορεί να συστήνονται σε κάθε αρμόδιο Υπουργείο επί μέρους ομάδες εργασίες προκειμένου να συνδράμουν τη Διυπουργική Επιτροπή στο έργο της, στα επί μέρους θέματα των Πράσινων Δημόσιων Συμβάσεων.

Στην παρ. 6 καθορίζονται οι αρμοδιότητες της Διυπουργικής Επιτροπής, οι οποίες μεταξύ άλλων περιλαμβάνουν:

- την εκπόνηση ενός Σχεδίου Δράσης για την προώθηση των Πράσινων Δημόσιων Συμβάσεων και την υποβολή προτάσεων για τη χάραξη Εθνικής πολιτικής,
- την έγκαιρη ενημέρωση των προμηθευτών του Δημοσίου Τομέα και του ευρύτερου δημόσιου τομέα και άλλων ενδιαφερομένων,
- την εξέταση σύνταξης περιβαλλοντικών κριτηρίων ή την υιοθέτηση αυτών που έχουν εκδοθεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή,
- την επιλογή προϊόντων, υπηρεσιών και έργων στα οποία θα εφαρμοστούν περιβαλλοντικά κριτήρια,
- την αξιολόγηση, παρακολούθηση της εφαρμογής και επικαιροποίηση της εθνικής πολιτικής και του Σχεδίου Δράσης στην χώρα μας,
- την εισήγηση όλων των αναγκαίων νομοθετικών ρυθμίσεων, την τροποποίηση του υφισταμένου νομοθετικού πλαισίου όπου απαιτείται και τη λήψη των αναγκαίων μέτρων για την εφαρμογή των σχετικών διατάξεων για τις Πράσινες δημόσιες συμβάσεις,

- την εισήγηση πρόσκλησης ειδικών εμπειρογνομόνων και επιστημόνων με σκοπό την τεχνική και επιστημονική υποστήριξη της Επιτροπής σε θέματα της αρμοδιότητάς της,
- την εισήγηση ανάθεσης μελετών και προγραμμάτων, της οργάνωσης ή συμμετοχής σε σεμινάρια, προγράμματα, διαλέξεις ή δημόσιες συζητήσεις για την ενημέρωση, την ανάπτυξη και διάδοση των αρχών και εφαρμογών των Πράσινων Δημόσιων Συμβάσεων.

Στην παρ. 7 προβλέπεται ότι οι συνεδριάσεις της Διυπουργικής Επιτροπής, καθώς και των επί μέρους ομάδων εργασίας που προβλέπεται ότι μπορεί να συσταθούν, θα γίνονται εντός του κανονικού ωραρίου εργασίας χωρίς αμοιβή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄ - Τροποποιούμενες & Καταργούμενες διατάξεις Άρθρο 19 & 20

Το άρθρο 19 και 20 κάνει αναφορά στις τροποποιούμενες και καταργούμενες διατάξεις, αντιστοίχως.

(Το άρθρο 19 αντιστοιχεί στις παρ. 2 και 3 του άρθρου 13 της Οδηγίας. Το άρθρο 20 αντιστοιχεί στο 17 της Οδηγίας).

Άρθρο 21 - Θέματα Γενικής Γραμματείας Χωροταξίας και Αστικού Περιβάλλοντος

Με τις διατάξεις του άρθρου 2 παρ. 5 του Π.Δ. 24/2010 “Ανακαθορισμός των αρμοδιοτήτων των Υπουργείων και τροποποιήσεις του Π.Δ. 189/2009” (Α’ 56) συστάθηκε στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής η Γενική Γραμματεία Χωροταξίας και Αστικού Περιβάλλοντος με υποκείμενες υπηρεσίες τις Γενικές Διευθύνσεις Πολεοδομίας και Προγραμματισμού και Έργων και τη Διεύθυνση Χωροταξίας.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση διευκρινίζεται ότι οι θέσεις και η υπηρεσιακή κατάσταση του προσωπικού που υπηρετεί στις ανωτέρω υπηρεσίες δεν διαχωρίζονται σε σχέση με τις θέσεις και το προσωπικό της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου και ότι εξακολουθούν ν’ ανήκουν σε αυτή και περαιτέρω ότι η εν λόγω Κεντρική Υπηρεσία θα εξακολουθεί να παρέχει κάθε είδους διοικητική, οικονομική και γενικώς λειτουργική υποστήριξη στις ανωτέρω υπηρεσιακές μονάδες της νέας Γενικής Γραμματείας.

Άρθρο 22 - Έναρξη ισχύος

Ορίζεται η έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.

ΑΘΗΝΑ.....ΜΑΪΟΥ 2010

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

Οικονομικών

Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και
Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης

Γιώργος Παπακωνσταντίνου

Γιάννης Ραγκούσης

Οικονομίας Ανταγωνιστικότητας και
Ναυτιλίας

Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής
Αλλαγής

Λούκα Κατσέλη

Τίνα Μπιρμπίλη

Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων

Δημήτρης Ρέππας